

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியலும்
பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

முனைவர் தென்றல் சு.1*, முனைவர் சசிக்குமார் வே.2

2 உதவிப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழ்த்துறை சேன் பன்னாட்டு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
நவக்கரை, கோவை - 641105. Ph : 8015566463., India

சு., மு. தெ., & வே., மு. ச. (2026). தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும். KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies, 10(02), 134-138.
https://ngmtamil.in/journal-article/%e0%ae%a4%e0%ae%ae%e0%ae%bf%e0%ae%b4%e0%af%
%8d-%e0%ae%87%e0%ae%b2%e0%ae%95%e0%af%8d%e0%ae%95%e0%ae%bf%e0%ae%af%e0
Vol. 10, No. 02 (September 2026), pp. 134-138

Downloaded from ngmtamil.in on 5 October 2026

RESEARCH ARTICLE · OPEN ACCESS

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

Elements of Lifestyle and Culture in Tamil Literature

முனைவர் தென்றல் சு.^{1*}, முனைவர் சசிக்குமார் வே.²

¹ முதல்வர் சேன் பன்னாட்டு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி நவக்கரை, கோவை – 641105. Ph : 8300002751., India

² உதவிப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழ்த்துறை சேன் பன்னாட்டு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி நவக்கரை, கோவை – 641105. Ph : 8015566463., India

* Corresponding author / தொடர்பு ஆசிரியர்: முனைவர் தென்றல் சு. — thendralsundar20@gmail.com

Received / பெறப்பட்டது 30 September 2026	Revised / திருத்தப்பட்டது —	Accepted / ஏற்கப்பட்டது —	Published / வெளியிடப்பட்டது 30 September 2026
DOI —		Article ID / கட்டுரை எண் KALN-2026-00007	

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது நுண்கலை. அதற்கெனத் தனித் தன்மையும் வளர்ச்சியுண்டு. காலத்தின் மாற்றத்திற்கேற்பத் தமிழ் இலக்கியங்களும் புதுப்பொலிவுடன் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்து நம் மண்ணின் பழம்பெருமைகளையும், மானுட வாழ்வின் மகத்துவங்களையும் எதிர்வரும் தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மனிதனைப் பண்படுத்தும் மதிப்புகளை இலக்கியங்கள் பெற்றுத் திகழ்வதோடு வாழ்வின் வழிகாட்டியாகவும், சமுதாயத்தோடு மனிதனை ஒன்றிணையச் செய்யும் பாலமாகவும் திகழ்கின்றன. இலக்கிய வரலாற்றை ஒரு தேசத்தின் வாழ்க்கை வரலாறு எனச் சிறப்பித்து உரைப்பாரும் உளர். "அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது" என்றார் ஓளவையார். பெற்றகரிய மானிடப் பிறப்பைப் பெற்ற மனிதன் நன்முறையில் வாழ்வதற்குச் சில நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி இப்பிறப்பின் பொருளைச் சிறக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் வழிகாட்டியாக அமைகின்றன என்பதை வெளிக்கொணர்வதே இவ்வாய்வுக்களமாகும்.

Abstract

Literature is a fine art, possessing its own unique character and trajectory of evolution. Adapting to the changing times, Tamil literature has flourished with renewed vitality, showcasing the ancient glories of our land and the magnificence of human existence to future generations. Beyond embodying values that refine human character, literature serves as a guide for life and a bridge connecting the individual with society. Some even characterize the history of literature as the biography of a nation. The poet Avvaiyar famously remarked, "Rare, indeed, is birth as a human being." Having attained this precious human life, one must adhere to certain principles to live meaningfully and nobly; this study aims to highlight how Tamil literature serves as a guiding light in that endeavor.

How to cite / மேற்கோள் காட்டும் முறை: சு., மு. தெ., & வே., மு. ச. (2026). தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும். KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies, 10(02), 134–138.

முன்னுரை:

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை” - குறள்: 322

பகிரும் உணவை அனைத்துயிர்களுக்கும் பகிர்ந்து தந்து தானும் உண்டு வாழ்வதே வாழ்வின் முதல் அறமென்பார் வள்ளுவர். தமிழரின் பண்பாடு என்பது உலக அளவில் எல்லா தேசத்தினராலும், மொழியினராலும் போற்றப்பட்டும், பின் தொடரப்பட்டும் தமிழருக்குப் பெருமை தருவன. உலகின் மிகத் தொன்மையான நாகரிகங்களில் ஒன்றான தமிழர் பண்பாடு அன்பு, வீரம், விருந்தோம்பல், அறம், இயற்கை வழிபாடு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனிச் சிறப்பான வாழ்க்கை முறையாகும். அக்காலம் தொட்டு இக்காலம் வரை பாரம்பரியக் கலைகள், பழக்கவழக்கங்கள், கலாச்சாரம் போன்ற விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ இலக்கியங்களின் பங்களிப்பை எடுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

"இசையும் இன்பமும் ஈதல் மூன்றும்

அசைவுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு ஈனம் என

வினையான் பிரிந்த வேறுபாடு கொள்கை"

- நற்றிணை - 214

நல்லவை செய்தல் வேண்டும். அதனையும் இன்றே செய்தல் வேண்டும். இசை, இன்பம், ஈதல் இம்மூன்றும் செயலாற்று இருப்போர்க்கு எளிமையாகக் கிடைப்பதில்லை. பொருளையும், புகழையும் தேடி இன்பமாக வாழ்வதோடல்லாமல் வறுமையில் வாழுவோர்க்கு மனமிரங்கிப் பொருள் உதவி செய்வது மகிழ்ச்சியைத் தருமென நற்றிணை கூறுகிறது. பிறருக்கு உதவுவதே பேரின்பம் எனும் கொள்கை போற்றுதலுக்குரிய தமிழர் பண்பாகும்.

"வலம்படு முரசின் இலங்கவன வீழுஉம்

அவ்வெள் அருவி உவ்வரையதுவே

சில்வளை விறலி செல்குவை ஆயின்"

பதிற்றுப்பத்து - 78

சங்க இலக்கியங்களில் கடையெழு வள்ளல்கள் அன்புக்கும், கொடைக்கும் பேளுதாரணமாகத் திகழ்ந்ததை அறியலாம். மனித உணர்வுகளை மட்டுமல்லாது தாவரம் போன்ற உயிரினங்களின் உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளித்து இலக்கியங்களில் நீங்கா இடம் பெற்றனர். மோசிகீரனார் எனும் புலவர் இரும்பொறை எனும் மன்னனைச் சந்திக்க வந்து அயர்வுற்று அவரது கட்டிலில் உறங்கிய போது மன்னன் விசிறிய செய்தி நம் பண்பாட்டைப் பறைசாற்றும். பகைவரிடம் பொருளைப் பெற்ற பெரும் செல்வத்தை புலவர்பெருமக்களுக்கு வாரி வழங்கிச் செய்திகளையும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. மன்னர்கள் அறிவிற் சிறந்தோரைப் போற்றி அவர் துயர் தீர வழிசெய்து வாழச் செய்தது உயரிய பண்பாகும்.

“மக்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து வாழ முற்படும் போது எவையெல்லாம் இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறதோ அவை பண்பாட்டு விழுமியங்கள் எனப்படும்.”

- பண்பாட்டு மானுடவியல்

கூட்டாக வாழும் சமுதாயத்தின் மனமும் உடலும் சார்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் நல்ல நடத்தை முறைகள், பண்பாட்டு மதிப்புகளாகும் என்பது தெளிவாகிறது. 'பாடறிந்து ஒழுகல்' எனும் புறநானூற்றுப் பண்பாட்டுக் கூற்று,

பண்படுத்தப்பட்ட விழுமிய மனிதனது வாழ்க்கை அமையும் போது அனைவருக்கும் நன்மை பயப்பதாக அமையும்.

நல்ல சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமெனில் அங்கே இல்லறம் நல்லறமாக விளங்க வேண்டும். அதனால் தான் வள்ளுவர் 'இல்லறவியல்' எனும் தனி இயலில் 'இயல்புடையக் கணவனும், மனைவியும் இல்லற மாண்பறிந்து ஒருமித்த கருத்து' இணைந்து வாழ்தல் மகிழ்ச்சிக் கூட்டும். இல்லறத்தின் வெற்றி அன்பைப் பெறத்தக்கக் கொண்ட பண்பாட்டு அடையாளத்தைப் பெற வேண்டும். இளமை தொடங்கி முதுமை வரை புரிதலுடன் கூடிய வாழ்வு நம் பண்பாட்டின் அடையாளமும், இலக்கியங்களும் இல்லற ஒழுக்கத்தின் மேன்மையை எடுத்தியம்புகின்றன.

மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகித் தற்கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கை துணை"

– திருக்குறள் 51

இவ்வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற நற்பண்புகளைக் கொண்ட பெண் தன் குடும்ப பொருள் வளத்திற்கு ஏற்ப வாழ்க்கை நடத்திப் பெருமை சேர்ப்பாள் என்கிறார் வள்ளுவர்.

தமிழர் பண்பாட்டில் விருந்தோம்பல் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. தனிச்சிறப்பு பெற்றுத் திகழ்கிறது. 'மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்' என்றது கொன்றைவேந்தன். பசியில் வருபவர்க்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தல், தன்னிடம் ஏதும் இல்லாத வறுமைச் சூழலிலும் தன்னிடமிருந்து பொருளை விற்று பசி போக்கிய செய்தி என நம் இலக்கியங்கள் பண்பாட்டுச் செய்திகளை நயந்து நோக்கக் கூடியவை.

"நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுந் தன்

இரும்புடைப் பழவாள் வைத்தனன் இன்று இக்

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணயம்"

– புறநானூறு – 31

நேற்று வந்த விருந்தினரை உபசரிக்கத் தன்னிடம் பொருள் இல்லாத போது, தன் வீரத்தின் அடையாளமான வாளை விற்று உணவுப்பொருள் வாங்கி பசிபோக்கியதும், மறுநாள் வந்தவரை உபசரிக்கப் பொருள் இல்லாத போது தன்னிடம் இருந்த யாழை விற்றுப் பொருள் ஈட்டி உணவளித்ததும், எவர்க்கும் இல்லாத தமிழரின் உயரிய பண்பாடாகும்.

சங்க காலத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் வீரத்திலும், அறிவிலும் சிறந்து விளங்குவர். ஆண் பாற் புலவர்களுக்கு நிகராகப் பெண்பாற் புலவர்களும் அறிவில் சிறந்து உயர்ந்திருந்தனர். இருவரும் அகம் / புறம் இரண்டிலும் ஆகச்சிறந்த பாடல்களைத் தந்தனர். மிகத் துயரமான காலச் சூழலிலும் வீரம், நாட்டுப்பற்றும் பெண்களிடம் மிக்கிருந்தது.

"கெடுக சிந்தை கடிது இவள் துணிவே

மூதில் மகளிராதல் தகுமே"

- புறநானூறு - 279

ஒரு பெண் போரில் தந்தையையும், கணவனையும் இழந்த பின்னும் போர்ப் பறைக்கேட்டு தன் மகனையும் போருக்கு அனுப்பிய செய்தியை ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடல் கூறுகிறது. தமிழ் சமுதாய தமிழர்களின் பண்பாட்டு மதிப்புகளில் இன்றியமையாத மக்களை தலை நிமிர வைத்த வீரம் என்பது அவரது மனத்திடத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. கடுமையான மனநெகிழ்ச்சியிலும், தனக்குப் பிறந்த குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும் வாளால் குழந்தையைக் கீறிப் புதைக்கத் துணிணைவின்று தன்

வீரத்தை மெய்ப்பித்தான்.

திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடியொர் தமிழர். தான் வாழும் சூழலுக்கேற்ப தன் வாழ்வைத் கட்டமைத்துக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் சூழல் மாறும் பொழுது அம்மாற்றத்தோடு போராடித் தம்மை நிலைநிறுத்தி தகவமைத்து வாழ்ந்தார்கள். தன் இல்லறத் துணையும் பிரிந்து பல நாட்கள் கடலிலே பயணம் செய்து பொருளீட்டி நல்லறத்தை நிலைநாட்டினர். தான் ஈட்டிய பொருளைத் தன்னைச் சார்ந்தோர்க்கும், வறியவர்க்கும் பகிர்ந்து தந்து கொடைப்பண்போடு வாழ்வின் பெருஞ்ஞர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.

நல்வாழ்வு தெளிந்த குறிக்கோளோடு தொடங்கவேண்டும். தெளிவான சிந்தனையே பிறரது பழிப்புக்கு ஆளாகாமல் அறம் சார்ந்து வாழ்வாக இருக்க வேண்டும். செய்ய இயலாது. மனித வாழ்வு இன்றைய சூழலில் செல்லாதிருத்தல் வேண்டும். நல்லவை செய்வது னற்பண்பு. ஒரவேளை செய்ய இயலாது பயின் அல்லவை செய்யாதிருத்தல் வீண்டும். மனித வாழ்வு இன்றைய சூழலில் வீகமும், அவசரமும் னிறைந்து.

ஈன்ற புறந்தருதாலன் என் தலைக்கடனே
சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ஒளிறு வாள் அருஞ் சமம் உருக்கித்
என்று எறிந்து பெயர்தல்
காளைக்குக் கடனே!"

— புறநானூறு - 312

பிள்ளைகளைப் பெற்று வீரத்தோடு பாதுகாத்து வளர்ப்பது தாயின் கடமை; நல்லொழுக்கமும் அறிவும் கொண்ட சான்றோனாக ஆக்குவது தந்தையின் கடமை; போர் வீரனுக்கான ஆயுதத்தை நேர்த்தியாக வடிவமைத்துத் தருவது கொல்லனின் கடமை; நாட்டு மக்களுக்குச் சரியான ஒழுக்கத்தையும், நெறிகளையும் விதித்து வழங்குவது மன்னனின் கடமை. போர்க்களம் சென்று வெற்றியுடன் திரும்புவது வீரனின் கடமை என்பதாக மானுடத்தின் கடமைகளை வகுத்து மனித சமூகம் சிறந்த இலக்கியம் வழிநடத்துகிறது.

ஒருவர் செய்யும் நற்செயல்கள்தான் அவர்களுக்குத் துணை நின்று வளமான எதிர்காலத்தை உருவாக்கித் துன்பமின்றி வாழ வைப்பதாகும். செல்வம் ஒருவரிடம் இருந்தால் அதன் பயன் பிறருக்கு உதவுவது என்றும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர். செய்யும் தொழிலைத் தெய்வமாகவும், உயிராகவும் நினைத்து உழைத்தனர்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே"

— புறநானூறு - 192

என்கிறார் கணியன் பூங்குன்றனார். இவ்வுலகத்திலுள்ள அனைத்து இடங்களும் நம் சொந்த இடங்களே; மொழி, இனம், மதம் கடந்து அனைத்து மக்களும் நம் உறவினர்களே. நாம் அனுபவிக்கும் இன்பமோ, துன்பமோ அது பிறரால் வருவது இல்லை. நம்

வினையினால் ஏற்பட்டது. இறப்பு என்ப அனைவருக்கும் பொதுவானது. வாழ்வை நினைத்துப் பெருமைப்படவோ, தாழ்ந்து நோக்கவோ கூடாது. நம்மை விட கீழானோரைக் கண்டு கீழ்மையாக நடத்தலும் கூடாது என்ற வாழ்வின் மெய்மை இப்பாடலில் உணர்த்தப்படுகிறது.

முடிவுரை

தமிழரின் வாழ்வியல் தன்னலமற்றது. உலகளாவிய நிலையில் உயர்ந்து நிற்கும் பண்பாடு தமிழர்க்கே உரித்தானது. உலகம் சிறப்புற நல்ல சிந்தனையுடைய தனிமனிதனின் பண்பாடு சமுதாயத்தை முன்னேற்றுகிறது. தனிமனித முன்னேற்றமே சமுதாய முன்னேற்றம் ஆகும். அறமும் நீதியும் கண்களாகக் கொண்டு நம் முன்னோர்கள் மனித வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாகக் அரும்பாடுபட்டனர். உலகத்தின் கடைக்கோடியில் வாழக்கூடிய நம் மக்கள் கூட நம் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும், மூத்த வழக்கங்களையும் பின்பற்றுவதைப் பெரும் பேறாகக் கொண்டுள்ளனர். நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டிய நல் வழியில் தான் நம் தமிழுலகம் தரணி புகழ் பெற்றுள்ளது. இலக்கியங்களின் ஆகச் சிறந்த இப்பணி தனித்துவம் நிறைந்த பண்பாட்டு அடையாளங்களை நமக்குத் தந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

துணை நற்பட்டியல்

1. திருக்குறள் – புலியூர் கேசிகன், பூம்புகார் பதிப்பகம் – சென்னை – 108
2. நற்றிணை – புலியூர் கேசிகன், பாரி நிலையம் – சென்னை – 108
3. பதிற்றுப்பத்து – ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை – சைவ சித்தாந்த னூற்பதிப்புக்கழகம்.

சென்னை – 001.

4. புறநானூறு - புலியூர் கேசிகன், பாரி நிலையம் – சென்னை – 108
5. பண்பாட்டு மானுடவியல் – பக்தவத்சல பாரதி - அடையாளம் பதிப்பகம் – திருச்சி – 310.